

Posudek na diplomovou práci

Kristína Giertlová

Vidiecky cestovný ruch jako forma udržatelného rozvoja územia **(na príklade Čierneho Balogu)**

Diplomová práce má rozsah 112 stran textu včetně seznamu literatury a zdrojů a dalších 15 příloh. Přímo v textu je obsaženo 17 tabulek, 15 grafů a 12 obrázků. Studie se skládá z 10 základních kapitol, které jsou dále členěny.

Téma navazuje na autorčinu bakalářskou práci a reflektuje její dlouhodobější zájem o problematiku udržatelného rozvoje a cestovního ruchu, využila i četné pracovní praxe ve zvoleném modelovém regionu. Stručný úvod načrtává i základní cíle, resp. obsah práce. Již zde a především v další teoretičtější zaměřené kapitole mělo být hlavním záměrem diskutovat obecně možnosti venkovského rozvoje prostřednictvím cestovního ruchu v rámci konceptu trvale udržatelného rozvoje. Autorka se vypořádala s definováním termínů, snaží se vhodně zařadit zvolený modelový region do koncepce životního cyklu destinace a jeho pozici v práci empiricky ověřit. K tomuto přístupu se pak vrací i v závěrečných pasážích práce. Aktuální přístupy udržatelného rozvoje i teorie jádro – periferie jsou zmíněny spíše okrajově a v práci se s nimi příliš neparcuje, stejně tak jako s obecnější zahraniční literaturou. Je to způsobeno i tím, že přehled literatury obsahuje z velké části hlavně aplikačně a prakticky orientované zdroje – většinou internetové portály. V kapitole Rajonizace (obrázek by bylo vhodné dát již zde do textu) jsou vloženy první zmínky o Čiernem Balogu, již zde poněkud chybí plynulý hierarchický přechod z národní linie přes regionální směrem k lokální. Metodická kapitola je opravdu podrobným popisem všech autorčinych kroků. Kromě základní kompilace a analýzy autorka využívá vlastního stručného dotazníkového šetření (vzhledem k počtu respondentů spíše ankety), porovnání s rozsáhlejší šetření i s jiným územím. Zda se však jedná o zmíněnou metodu triangulace, o tom nejsem přesvědčen. Následuje rozsáhlé porovnání především institucionálních přístupů k venkovu na Slovensku a v Česku – zde je vidět, že autorka byl s dokumenty prakticky obeznámena i ve své pracovní praxi a tato problematika je jí nejbližší. Bylo by vhodné navázat diskusí o skutečných rozdílech na slovenském a českém venkově (nejen prostřednictvím programů), příp. polemizovat účinnost jednotlivých přijatých plánů a opatření. Po podobné analýze projektů v Banskobystrickém kraji autorka přechází na úroveň svého modelového území, kde podrobně definuje a popisuje (spíše než kriticky hodnotí) použité projekty, předpoklady, aktéry v CR i se snaží komplexněji analyzovat stav CR v obci prostřednictvím vlastní SWOT analýzy. Ta, plus použitá dotazníková šetření, měly směřovat k navržení možností dalšího rozvoje oblasti. Zůstalo však spíše u shrnutí hlavních produktů. Srovnání s českým šumavským podhůřím je pak spíše jen postavením dvou studií vedle sebe, bez větší šance zobecnění problémů slovenského a českého venkova jako celku. Závěr shrnuje získané poznatky a provedenou práci.

Autorka shromáždila poměrně značné množství informací, jejich logická provázanost však někdy není příliš jasná (je znát např. už v abstraktu). I sled příloh by si zasloužil větší pozornost (např. př. 6 – dotazník je vložena mezi přílohy, dokumentující různé předpoklady CR). Fotodokumentace by získala na významu komentářem, který by zdůvodňoval její výběr.

Musím však ocenit, že hlavně v posledních 2 měsících autorka na úpravách svých prvních verzí výrazně zapracovala, jak po obsahové, tak též po formální stránce. Nepřísluší mi hodnotit úroveň slovenského jazyka, ale i množství překlepů se snížilo, i když se stále

vyskytují (např. Seznam zkratk – Atd. Apod., Cestovný ruch by měly být s malými písmeny, s. 38 v tab. Koncepti – správně Koncepce, str. 110 Slovensko malé „s“, za přílohou č. 4 chybí dvojtečka...).

Celkově se domnívám, že autorka odvedla poměrně slušnou práci na poli srovnávání institucionálních přístupů a dokumentů, potvrdila, že dobře zná popisované území, vypořádala se s vlastním, i když stručným, dotazníkovým šetřením. Za slabší stránky považuji úroveň práce s obecnější literaturou a hlavně provázanost jednotlivých myšlenek a kapitol, stejně tak jako omezenou možnost generalizace poznatků na základě poměrně dílčích informací. Vzhledem k výrazně projevované snaze autorky studii zdárně dokončit, i k odpovědnému přístupu a posunu v kvalitě v posledním období, práci s výhradami doporučuji k obhajobě a její hodnocení ovlivní jistě i úroveň prezentace a reakcí na posudky a v diskusi.

V Praze dne 7. září 2010.

RNDr. Jiří Vágner, Ph.D.
vedoucí diplomové práce